

during which he may himself make the application without having to obtain legal authorization to do so;

- (b) that the person concerned has habitually resided in the territory of the Contracting State for such period as may be fixed by that State, not exceeding five years immediately preceding the lodging of the application nor ten years in all;
- (c) that the person concerned has neither been convicted of an offence against national security nor has been sentenced to imprisonment for a term of five years or more on a criminal charge;
- (d) that the person concerned has always been stateless.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 (b) and 2 of this Article, a child born in wedlock in the territory of a Contracting State, whose mother has the nationality of that State, shall acquire at birth that nationality if it otherwise would be stateless.

4. A Contracting State shall grant its nationality to a person who would otherwise be stateless and who is unable to acquire the nationality of the Contracting State in whose territory he was born because he has passed the age for lodging his application or has not fulfilled the required residence conditions, if the nationality of one of his parents at the time of the person's birth was that of the Contracting State first above mentioned. If his parents did not possess the same nationality at the time of his birth, the question whether the nationality of the person concerned should follow that of the father or that of the mother shall be determined by the national law of such Contracting State. If application for such nationality is required, the application shall be made to the appropriate authority by or on behalf of the applicant in the manner prescribed by the national law. Subject to the provisions of paragraph 5 of this Article, such application shall not be refused.

5. The Contracting State may make the grant of its nationality in accordance with the provisions of paragraph 4 of this Article subject to one or more of the following conditions:

ansøgning på egne vegne uden at skulle indhente samtykke hertil;

- (b) at den pågældende har haft fast bopæl på den kontraherende stats territorium i en af denne stat fastsat periode, der dog højst må være på 5 år umiddelbart forud for ansøgningens indgivelse, eller på 10 år ialt;
- (c) at den pågældende ikke er fundet skyldig i nogen forbrydelse mod statens sikkerhed eller er blevet idømt fængselsstraf på 5 år eller derover for en strafbar handling;
- (d) at den pågældende altid har været statsløs.

§ 3. Uanset bestemmelserne i denne artikels § 1 (b) og § 2 skal et barn, der er født i ægteskab på den kontraherende stats territorium, og hvis moder har statsborgerret i denne stat, ved fødslen erhverve samme statsborgerret, såfremt det ellers ville blive statsløst.

§ 4. En kontraherende stat skal meddele statsborgerret til enhver person, der ellers ville blive statsløs, og som ikke kan erhverve statsborgerret i den kontraherende stat, på hvis territorium han er født — fordi han har passeret aldersgrænsen for indgivelse af ansøgning herom eller ikke opfylder de stillede bopælsbetingelser — såfremt en af hans forældre på tidspunktet for hans fødsel var statsborger i førstnævnte kontraherende stat. Hvis den pågældendes forældre på tidspunktet for hans fødsel ikke havde samme statsborgerret, skal spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende i statsborgerretlig henseende bør følge faderen eller moderen, afgøres i henhold til den i den kontraherende stat gældende lovgivning. Hvis ansøgning om erhvervelse af sådan statsborgerret er nødvendig, skal denne indgives til vedkommende myndighed af ansøgeren selv eller på hans vegne i den af det pågældende lands lovgivning foreskrevne form. Bortset fra de i denne artikels § 5 nævnte tilfælde kan sådan ansøgning ikke afslås.

§ 5. En kontraherende stat kan gøre meddelelse af statsborgerret i henhold til bestemmelserne i denne artikels § 4 afhængig af én eller flere af følgende betingelser: